

nároku na náhradu za vyšetřovací vazbu pořad práva přípustný. Přípustným by byl jen tehdy, kdyby trestní soud uznal jeho nárok a nastaly předpoklady § 4 cit. zák.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 11. června 1931 RvI 796/31.

Dr. J. H.

Pozn. zasílatele: Rozhodnutí toto znamená úplný obrat v dosavadní soudní praxi, s nímž lze plně souhlasiti. Napříště musí soudy již samy z moci úřední žaloby tohoto druhu usnesením podle § 261, 471, 477 č. 6. c. ř. s. pro zmatečnost odmítati, nikoliv jako doposud rozhodovati in merito rozsudkem.

Dr. J. H.

Stížnosti podané k nejvyššímu správnímu soudu, jimiž byla naříkána rozhodnutí rozhodčí komise o závodních výborech, jsou kolku prosty.

Z nekolkované stížnosti závodního výboru dělnického závodu, podané k nejvyššímu správnímu soudu a z nekolkovanych plných mocí, stížnostem těm připojených, byly předeepsány zkrácené poplatky a dvojnásobné zvýšení stranám i právnímu zástupci.

Rekursy domáhaly se stěžující si strany a právní zástupce zrušení předpisů těch poukazem k ustanovení §u 27 zákona z 12. srpna 1921, č. 330 Sb. zák. a nař.

Rozhodnutími ze dne 14. června 1929 čís. VI—1969 ai 1928 a čís. VI—1816 ai 1928 nevyhovělo zemské finanční ředitelství v Praze rekursům, ježto podle uvedeného zákonného předpisu jsou kolku prosta podání a listiny, týkající se činnosti závodních výborů a rozhodčích komisí k provedení uvedeného zákona, kteréžto ustanovení nelze vztahovati na stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu, který je institucí stojící mimo úřední pořad instanční.

Stížnost na rozhodnutí ta podaná namítala, že ustanovení §u 27 zákona č. 330/21 Sb zní všeobecně a že proto z něho nemohou býti vyloučeny ani stížnosti, podané k nejvyššímu správnímu soudu, týkají-li se činnosti závodních výborů a rozhodčích komisí.

Nejvyšší správní soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost podstatně z těchto důvodů:

Nejvyšší správní soud vyslovil již nálezem ze dne 17. listopadu 1931 č. 16.836/31 Boh. F 5991 právní názor, že podání a doklady, jichž jest třeba k uplatnění nároku podle zákona o požitcích válečných poškozenců z 20. února 1920 č. 142 Sb. před nejvyšším správním soudem, jsou podle §u 39 tohoto zákona a nařízení ministerstva financí ze dne 28. června 1876 č. 86 ř. z. osvobozeny od kolků.

Ve sporném případě jde o otázku, zda stížnosti podané k nejvyššímu správnímu soudu, jimiž byla naříkána jednak rozhodnutí rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech v R. stran zřízení závodního výboru, jednak rozhodčí komise dělnických zá-

vodních výborů v P. stran propuštění 4 zaměstnanců z práce, podléhají kolkové povinnosti čili nic.

Ježto § 39 zákona č. 142/20 Sb. stanoví, že podání, protokoly, výměry, kvitance a doklady, jichž je třeba k uplatňování nároků podle tohoto zákona a k provádění jeho, jsou osvobozeny od kolků a poplatků a § 27 zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 330 Sb., jenž stanoví, že všechna podání a listiny, týkající se činnosti závodních výborů a rozhodčích komisí, jsou prosta kolků a poplatků, mají v podstatě stejné ustanovení, setrvává nejvyšší správní soud na právní zásadě, ve shora citovaném nálezu pro obor zákona o požitcích válečných poškozenců č. 142/20 Sb. vyslovené, aplikuje ji i na případy, týkající se činnosti závodních výborů a rozhodčích komisí podle zákona č. 330/21 Sb. a dospěl z důvodů, v onom nálezu vyslovených, ke zrušení naříkaných rozhodnutí podle §u 7 zákona o správním soudě.

Nález nejvyššího správního soudu ze dne 5. října 1932 čj. 21.745/29. Dr. L. Langer.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y .

Recueil de documents en matière pénale et pénitentiaire. Bulletin de la Commission internationale pénale et pénitentiaire. Volume II, livraison 3. Staempfli & cie. Berne 1932.

Tato periodická publikace, o níž zde bylo již několikrát referováno, přináší tentokráte především zase obsah některých významných zákonodárných prací v oboru trestního práva a řízení. V Německu zaslouží zejména pozornosti nařízení říšského presidenta ze 14. června 1932, kterým byly především zjednodušeny z úsporných důvodů opravné prostředky v trestním řízení. Dosa- vadní systém tří stolic byl v zásadě nahrazen systémem stolic toliko dvou, při čemž struktura opravných prostředků se velmi podobá úpravě trestního řádu rakouského z roku 1873. V Rakousku sluší zaznamenati zákon z 10. června 1932, jímž byly opět reformovány donucovací pracovny. Platné právo rakouské se velmi blíží právu československému po vydání zákona č. 102/29. Zákon z 2. srpna 1932 zrušil některá ustanovení trestního zákona o přestupcích, jiné přestupky přikázal správním úřadům a stanovil přísné tresty na způsobení požáru z nedbalosti. Zákon z 2. srpna 1932 reformoval právo osob bezprávně odsouzených na náhradu škody. Podle vládního návrhu mají se státi velké kmetské soudy příslušnými pro projednávání obžalob z vraždy a zabití, aby se tak čelilo nesprávným sprostředkům rozsudkům a vzrůstu zločinnosti tohoto druhu. Z belgického zákonodárství má obecnou zajímavost zákon z 12. července 1932, kterým bylo zákonodárství přizpůsobeno mezinárodní konvenci o boji proti penězokazectví